

ὕπερασπίζοντας ἕνα πένθος
ἀπὸ παγώνια κι ἄμορφα κορίτσια

ΚΩΣΤΑΣ ΣΠΑΡΤΙΝΟΣ

ΠΟΙΗΜΑ

★

Ἔμαθα ἤχους καὶ συλλαβές
Ἔμαθα λέξεις καὶ σταυρόλεξα
καὶ παραγράφους
καὶ παρενθέσεις

Ἔγραφα στίχους στὸ χαρτί

Δὲν εἶχα μέλι καὶ καρύδια,
Δὲν εἶχα σίδερο καὶ φωτιά
οὔτε κλειψύδρα
οὔτε πυξίδα

. . . . .
(ὁ ποιητὴς δὲ γράφει πιά στίχους ἀρχί-
ζει πάλι μὲ μιὰ θρῆσιὰ κολλημένη στοῦς
τοίχους δημοσίου ἀποχωρητηρίου).

ΑΝΤΩΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΤΗΣ

ΔΥΟ ΟΜΟΤΡΟΠΙΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

★

1
Δὲν εἶναι μόνο ἡ ἀμφιβολὴ
οἰκειότητα τοῦ στοιβαγμένου σήμερα
στοῦ δρόμο ἔξω
εἶναι κι' αὐτὰ τὰ ψυχρὰ ἀτέλειωτα κάγ-
κελα

πού δὲν προστατεύουν τίποτε,
ἀλλὰ ἔγιναν ξαφνικά οἱ πῖθ γεροὶ ἄρμοι
μιάς ἀδυσώπητης ἀπεραντοσύνης

2

Εἶναι στὴ φύση τῆς μοναξιάς
νὰ μεγαλώνει—

ἔξω ἀπ' τὴν ἑμίχλη,
πέρα ἀπ' τὸ πραγματοποιήσιμο πλάτος
τῆς εὐαισθησίας τῶν παραθύρων,
μακριὰ ἀπ' τὶς βαρεῖες κατάκλειστες πόρ-
τες
πού πίσω τους παραμονεύουν πεινασμένες
οἱ ἀποστάσεις

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

ΔΥΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

★

1

Βαθαίνει μαυροκόκκινο
Βελοῦδινο μολύδωμα
τοῦ μελανοῦ.

2

Ἄνεα ὠκεανὲ
τοῦ πόθου ἀπύθμενε θυθὲ
σὲ καταπίνω.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΑΡΑΣΙΛΗΣ

Ο,ΤΙ ΑΠΟΜΕΙΝΕ.....

★

—“Ο,τι ἀπομείνει ἀπὸ τὴ θύελλα
εἶναι τὰ ματογιάλια πού μοῦ χάρισες
γιὰ νὰ κυττάζω τὴν θόνη
μέσα ἀπὸ τὸ κελλί τῆς φυλακῆς.
Εἶναι ἡ ἐπανάσταση πού τετραγώνιζα στὸ
τετράδιο,
γιὰ νὰ ἐξισώσω τὴν ὑποχώρηση τῆς
ἤττας.

“Ο,τι ἀπομείνει ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τοῦ πα-
γωνιοῦ

εἶναι τὰ μαδηγμένα φτερά
πού τραυματίζουν τὴ χειραφία
καὶ θαμπώνουν τὰ θρυμιματιμένα κιάλια,
γιὰ νὰ μὴ ξαναφανοῦν
οἱ γυμνὲς φργοδρες
στὴ διπλανὴ πολυκατοικία,
γιὰ νὰ μὴ ξαναστλωθῇ
ἡ νεανικὴ ἐνδραση
στοῦ κατὰστροφικὰ τῆς ἑμίχλης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΘΑΡΕΙΟΣ

ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑΤΑ

★

1

Πολλὲς φορές σκαλώνει ὁ λογισμὸς μου
στὰ σῶρνια
καὶ ἔλειπει ἐκεῖ νὰ θεμελιώνονται
περιθώλια Ὀμορφιάς φωταγωγημένα,
πού μέσα τους τραγουδοῦν ἄγγελοι
τὶς στέρες ἰδέες τοῦ Θεοῦ.
Πιστεύω τότε,
πὼς λουφάζουν μέσα μου ὑπερφυσικὲς ἑν-
νάμεις.